

Odzyskany raj

„Zaprawdę mówią ci, dziś będziesz ze mną w raju” – Łuk. 23:43.

Raj jest inną nazwą ogrodu Eden, miejsca rozkoszy. Został on utracony przez grzech naszych pierwszych rodziców, lecz istnieje łaskawa obietnica naszego Wielkiego Stworzyciela, że te warunki ziemskiej rozkoszy zostaną przywrócone – nie jedynie mały zakątek ziemi, lecz cała ziemia stanie się rajem Bożym. Niebo jest stolicą Bożą, a ziemia podnóżkiem nóg Jego i On zapewnia nas: „Miejsce nóg moich uwielbię” – „w słusznym czasie”. Jak zostanie to dokonane, wyjaśnia nam posłannictwo Ewangelii.

Boska obietnica dana ojcu Abrahamowi, że wszystkie rodzaje ziemi będą błogosławione przez jego nasienie, zawiera naukę o pełnym przywróceniu człowieka do Boskiej łaski – tej, jaką posiadał przed upadkiem i grzechem, zanim raj został utracony, zanim człowiek znalazł się pod przekleństwem lub wyrokiem śmierci. Żydzi spodziewali się, że Mesjasz przyjdzie i ustanowi w ich narodzie ziemskie Królestwo Boże, a także przywróci raj z Palestyną jako jego centrum. Oni oczekiwali, że pod Jego mądrym panowaniem, używając ich narodu jako swych narzędzi, Boski Zakon osiągnie wszystkich i przez przyprowadzenie wszystkich do harmonii z Bogiem, stopniowo przywróci wszystko do stanu raju.

OGRÓD PAŃSKI

Było to w pełni harmonii z tym oczekiwaniem, gdy umierający łotr prosił Pana Boga, aby wspomniał na niego, gdy przyjdzie do swego Królestwa, którego panowanie ustanowi sprawiedliwość na ziemi i w ten sposób przywróci świat pod Boską łaskę, do raju Bożego. Odpowiedź naszego Pana była, że istotnie, prawdziwie, jego próba zostanie spełniona i złoczyńca będzie jeszcze z Nim w raju. Raj nie został jeszcze ustanowiony, ponieważ Królestwo Boże jeszcze nie przyszło na ziemię, gdyż jest odłożone aż do czasu skompletowania Kościoła.

Nie jest Boskim zamiarem uczynić naród izraelski Królestwem Bożym w najwyższym znaczeniu tego słowa, choć to mogłoby być utożsamione z Królestwem Niebieskim, jako jego ziemskie przedstawicielstwo. Bóg przez cały Wiek Ewangelii wybiera nowy naród, duchowy Izrael z każdego narodu, ludu, rodzaju i języka. Podczas pierwszej obecności i później On wybierał z Izraela takich, którzy byli świątobliwymi i gotowymi do Królestwa, a od tego czasu wybiera z innych narodów dostateczną ilość do skompletowania przewidzianej liczby „wybranych” kościoła. Oni stanowić będą Królestwo,

lecz ono nie może być ustanowione aż do czasu, gdy wybranie zostanie zakończone a „wybrani” przemierzeni lub uwielbieni na duchowym poziomie przez moc pierwszego zmartwychwstania.

Raj lub ogród Boży nie tylko reprezentuje ziemskie warunki, jakie zostaną przywrócone dla dobra i błogosławienia człowieka jako nagroda za posłuszeństwo zasadom Królestwa Chrystusowego podczas Tysiąclecia, lecz również stosuje się w znaczeniu obrazowym do chwalebnej niebiańskiej pozycji, jaką Bóg przygotował dla Kościoła. Tak więc czytamy w Księdze Objawienia, że Pan obiecał wybranym zwycięzcom Kościoła, że

„Temu kto zwycięży, dam jeść z drzewa żywota, które jest w pośrodku raju Bożego” – Obj. 2:7.

ODRODZENIE ŚWIATA

Jest to najbardziej piękne i symboliczne posłannictwo i obietnica zapewniająca nas o szczęściu i niebiańskiej rozkoszy w warunkach wiecznego życia dla wszystkich, którzy są wiernymi naśladowcami Chrystusa w obecnym wieku – postępującymi śladami Jezusa na „wąskiej drodze”. Księga Objawienia przedstawia historię od początku obecnego Wiek Ewangelii aż do Wiek Tysiąclecia i ukazuje nam przywrócony raj z miastem niebieskim – uwielbionym Kościołem jako centrum lub stolicą. Rzeka żywota jest przedstawiona jako płynąca spod stolicy. Przy obu brzegach tych krystalicznych wód Prawdy i łaski, rosły drzewa żywota, podobnie jak kiedyś w Edenie. Przyszły stan będzie pełnym rajem. Kompletność błogosławieństw zostanie najpierw objawiona w Kościele na duchowym poziomie, a następnie będzie okazana w starożytnych godnych na ziemskim poziomie – doskonałych: Abrahamie, Izaaku, Jakubie i wszystkich innych święci prorokach jako ziemskich przedstawicielach Niebieskiego Królestwa. Stopniowo rajskie warunki napełniają całą ziemię. Pustynie zakwitną jako róże, a miejsca odludne staną się wesołe. Strumienie wytrysną na pustyni, jak to czytamy w Proctwie Izajasza rozdz. 35. Moralnie chromy musi nauczyć się chodzić ścieżkami sprawiedliwości. Co więcej, będą skakać z radości, gdy przyjdą do znajomości łaski i dobroci Bożej. Oczy ludzkiego wyrozumienia zostaną otworzone, a ich głuche uszy staną się otwarte, aby mogli słyszeć i widzieć dobroć i łaskę, sprawiedliwość i miłość naszego Boga. Chętni i posłuszni będą spożywać owoce ziemi, lecz złoczyńcy będą wytraceni wtórą śmiercią. Stopniowo granice

będą usuwane, aż przy końcu Tysiąclecia zostaną na całej ziemi całkowicie zniesione. Stopniowo liczba cieszących się rajem będzie się rozszerzać, aż przy końcu Tysiąclecia cały rodzaj Adamowy doświadczy błogosławionego przywileju Boskiej miłości i łaski przez Chrystusa.

Św. Paweł podobnie jak Jan Objawiciel był przeniesiony w wizji do raju i widział chwalebne rzeczy przyszłego wieku, których nie dozwolone mu było nam wyjaśniać, ponieważ nie przyszedł jeszcze na to właściwy czas. Również Janowi nie było dozwolone w pełni odsłonić szczegółów warunków raju. Mógł on jedynie dać nam kilka symbolicznych aluzji lub sugestii dotyczących przywróconego wspianego raju.

ODKUPIENIE PRZEZ CHRYSTUSA

Zauważyliśmy już, że raj został utracony przez grzech, czyli nieposłuszeństwo niebieskiemu przykazaniu. Życie, rozkosze Edenu, Boskiej łaski i społeczności zostały stracone dla Adama i dla nas, jego dzieci pod wyrokiem śmierci. Nie było żadnej nadziei dla kogokolwiek z nas, nie więcej jak dla dzikich zwierząt, ponieważ gdy zwierzęta były zrodzone, aby umrzeć, człowiek stworzony z możliwością wiecznego życia został osądzony na utratę wszystkiego. Faktycznie pod demoralizującymi wpływami grzechu i śmierci znajdujemy wielu z ludzkiej rodziny rzeczywiście bardziej zdegradowanych niż zwierzęta i oczywiście mniej godnych Boskiej łaski. Lecz Bóg bogaty w miłosierdzie, w wielkiej miłości, którą nas umiłował, przygotował dla ludzkości powrót spod wyroku grzechu i śmierci, podczas gdy nie uczynił zamierzeń o przyszłym życiu względem zwierząt.

Boskie przygotowanie dla przywrócenia człowieka spod wyroku śmierci jest historią „krzyża Chrystusowego”. Ponieważ człowiek zgrzeszył, człowiek musiał być jego odkupicielem. Ponieważ karą była śmierć człowieka, doskonały człowiek musiał umrzeć, aby uwolnić grzeszników spod wyroku śmierci – aby podnieść chętnych z warunków grzechu i śmierci do społeczności z Bogiem i do wiecznego życia. Ponieważ Adamowy rodzaj odziedziczył jego wrodzone umysłowe, moralne i fizyczne wady, stąd nikt z jego potomstwa nie był godny wiecznego życia. Lecz w Boskim zarządzeniu jak Adam wprowadził wszystkie swe dzieci i ich rajski dom w stan ruiny grzechu i śmierci, tak odkupienie zostało dokonane przez Chrystusa.

Dlatego wielkim dziełem Mesjasza będzie przywrócenie świata do wszystkiego, co zostało stracone w Edenie, a odkupione na Kalwarii. Ap. Piotr mówi nam, że dzieło naprawienia człowieka Bóg przepowiedział przez „usta wszystkich świętych proroków od wieków”, a zostanie ono dokonane przez Mesjasza podczas Jego wtórej obecności (Dzieje Ap. 3:21). Lecz Boski plan nie zmienia się. Grzech jest nadal nieprzyjemny dla Boga i za-

wsze tak będzie. Boskim wyrokiem jest, że żaden grzesznik nie może mieć wiecznego życia, stąd propozycją Boskiej łaski jest, że kto chce, może mieć Boskie poparcie, zmartwychwstanie, przywrócenie, podźwignięcie ze stanu grzechu i śmierci do doskonałych warunków. Lecz te rzeczy będą dokonane w tych, którzy są chętni i posłuszni. Jedynie tacy będą spożywać dobra ziemi – owoce raju (Dzieje Ap. 3:23). Ponadto Boskim zarządzeniem jest i to jest słuszne, że każdy dobry i szlachetny czyn obecnego życia jest miarą rozwoju charakteru, który będzie pomocny w przyszłym żywocie, umożliwiającym uczciwemu wcześniej podnieść się do pełni doskonałości wiecznego życia. Odpowiednio każdy dobrowolny grzech, każde gwałcenie sumienia i zasad, powoduje zanieczyszczenie i uszkodzenie męskości, które również przyniesie wyniki w postaci trudności przy podźwignięciu się z degradacji do wyżyn Boskiej doskonałości, uznania i wiecznego życia. Jeśliby cała ludzkość mogła ocenić te fakty, jaki wpływ miałyby to na powstrzymanie, opanowanie i rozwój samokontroli i prawdziwej męskości!

BOSKI PROGRAM

Mógłby ktoś zapytać, dlaczego ten, który odkupił Adama, jego dom w Edenie i wszystkich z jego rodu, ma zamiar przywrócenia przez dziewiętnaście stuleci po ofiarowaniu samego siebie? Pismo Święte odpowiada, że obecnie przeprowadzany jest inny zarys Boskiego programu. Pan zgromadza „wybranych”, Kościół z Izraela i ze wszystkich narodów jako pomocników w swoim Królestwie i w łaskawym dziele podźwignięcia – przywrócenia i restytucji. Ci „wybrani”, klasa Kościoła wybranych najpierw nazwana jest w Piśmie Świętym „pierwiastkami” stworzenia Bożego (Jak. 1:18). Odrodzone świat ludzkości będzie późniejszym owocem.

Pismo Święte zapewnia takich jako błogosławionych w obecnym czasie jako mających oczy wiary, dążących do korony chwały i współdziedzictwa, które są oferowane dla szczególnie wybranej klasy. Kto ma uszy ku słuchaniu, niechaj słuca. Kto ma oczy, niechaj patrzy. Tak. Wielu spośród nas jest błogosławionych od Pana przez oczy i uszy wiary, więc radujmy się błogosławioną sposobnością. Starajmy się nasze powołanie i wybranie uczynić pewnym do tego niebieskiego stanu chwały, czci i nieśmiertelności jako współdziedzice z naszym Panem, Królem królów i Panem panów!

CHRZEŚCJAŃSKA POKUTA

Obaj złoczyńcy ukrzyżowani z naszym Panem stracili swe prawa do oryginalnego Edenu lub raju Bożego przez nieposłuszeństwo ojca Adama i umarli jak wszyscy inni. Każdy z nich był „zrodzony w grzechu i ukształtowany w nieprawości, a w grzechu zrodziła ich matka ich”, podobnie jak my wszyscy. Obaj złoczyńcy zostali

odkupieni przez kosztowną krew Chrystusową, podobnie jak my wszyscy, ponieważ „*Chrystus Jezus z łaski Bożej za wszystkich śmierci skosztował*”. „*On jest ubłaganiem za nasze grzechy (grzechy kościoła), a nie tylko za nasze, ale też za grzechy całego świata*.” Tak więc, jak widzimy, Odkupiciel uczynił staranie dla obu złoczyńców, podobnie jak za wszystkich nas – wszystkich z Adamowego rodu – dla odwrócenia od stanu upadku w grzechu i śmierci oraz przywrócenia utraconego raju. Kościół powoływany podczas tego Wieku Ewangelii może osiągnąć duchowy raj lub wyższy stan świętości i szczęścia. Dwaj złoczyńcy i pozostali z ludzkości będą mieć swą sposobność podczas Tysiąclecia. Ich sposobnością będzie przywrócenie do ziemskiego życia, doskonałości, szczęścia i ziemskiego Edenu – na całym świecie. Znacznie większe dzieło będzie więc wynikiem śmierci naszego Pana, niż kiedyś przypuszczaliśmy!

Niech nikt nie przypuszcza, że ci dwaj złoczyńcy wejdą do raju na tym samym poziomie. Chociaż obaj byli winni grabieży, nie byli do siebie podobni stanem swych serc. Jeden był zatwardziały, jak to wynika z faktu, że mówił ordynarnie do Zbawiciela, którego twarz wyrażała łagodność, czystość i niewinność. Takie okrucieństwo oznaczało głęboką degradację umysłu – wyrażało, że był on zatwardziały w grzechu. Musimy także pamiętać, że inni z tłumów stojący w pobliżu używali podobnie ordynarnego języka. Musimy mieć na uwadze, że wielu jest złoczyńców, którzy nie zostali złapani na gorącym uczynku i może wielu złych moralnie, mających złe zamiary, którzy dla bojaźni przed konsekwencjami nigdy nie popełnili przestępstwa. Możemy nawet przypuszczać, że niektórzy z nauczonych w Piśmie, faryzeuszy i doktorów teologii owych dni byli z Boskiego punktu zapatrywania gorsi niż ten skruszony złoczyńca – byli mordercami w sercu i w uczynku. Jednakże później ap. Piotr stwierdza: „*Ja wiem bracia, żeście to w nieświadomości uczynili, jako i książęta wasi*” – gdy ukrzyżowaliście Pana chwały.

ZIEMSKI RAJ

Nieświadomość, przesąd i odziedziczona deprawacja zrujnowały skruszonego złoczyńcę do stopnia, którego nie jesteśmy w stanie właściwie ocenić. Pan będzie go sądził – obu złoczyńców – całą ludzkość. Pokutujący złoczyńca otrzyma bez wątpienia podwójne błogosławieństwo. Najpierw będzie błogosławiony z powodu pokutującej postawy umysłu, po drugie ze względu na swą wierność w wyrażeniu skruchy i litości wobec Pana w Jego cierpieniu. Nasz Pan oświadczył, że nawet kubek zimnej wody dany najmniejszemu z Jego uczniów, otrzyma swą zapłatę. Z pewnością będzie to w harmonii z powyższym, że skruszony złoczyńca otrzyma nagrodę za swą obronę Mistrza.

Skruszony złoczyńca okazał nie tylko sympatię, lecz również uczciwość i jest to całkowicie harmonijne z ogólnym nauczaniem naszego Mistrza, że uczciwi sercem i miłośni otrzymają szczególne błogosławieństwa. Błogosławieństwa te nie mogą być osiągnięte w grobie i nie zawsze w obecnym życiu. Cnota nie zawsze obecnie jest nagradzana. Nasz Pan wyraża prawdę na ten temat, zapewniając nas, że będzie to „nagrodzone przy zmartwychwstaniu sprawiedliwych”. Można powiedzieć, że gdy sprawiedliwi, usprawiedliwieni, kościół, zostaną skompletowani podczas pierwszego zmartwychwstania i gdy Królestwo Niebieskie zostanie ustanowione pomiędzy ludźmi, a ogólne zmartwychwzbudzenie świata ze snu śmierci będzie stopniowo postępować – wtedy każde dobre i złe słowo, każdy dobry lub zły czyn będzie nagrodzony – w raju.

Bądźmy zadowoleni i radujmy się, że Boskie postanowienia w ziemskim raju będą możliwe do przyjęcia dla każdego członka Adamowego rodu, a niebiańskiego raju dla każdego członka spłodzonych z ducha – Kościoła i że karą dla niepoprawnych w raju nie będą wieczne męki, lecz wieczne zniszczenie – wtóra śmierć.

z książki: „*Harvest Gleanings*”, str. 435-438
Tłum. z ang. A.Z.

C.T. Russell
R-
„Straż”